

ДЕМИ-МОНД:
ЛЯТО

Род Рийс

ДЕМИ-МОНД:
ЛЯТО

Артлайн Студиос
София, 2019

Rod Rees
THE DEMI-MONDE: SUMMER
copyright © 2019 by Rod Rees
All rights reserved.

Тази творба е художествено произведение. Описаните имена, персонажи, места и случки са продукт на въображението на автора. Всички изказвания, случки, описания, информация и материали от всякакъв друг вид, съдържащи се в произведението, са само и единствено с цел забавление и не трябва да се разчита на тяхната точност, нито да бъдат правени опити да бъдат възпроизведени, тъй като това може да доведе до наранявания. Всички права са запазени. Никаква част от тази книга не може да бъде ползвана или възпроизвеждана без изричното знание и писменото позволение на издателя.

ДЕМИ-МОНД: ЛЯТО
2019 Студиото на А
с/о Anthea Agency
Всички права запазени.
Автор: Род Рийс
Превод: © 2017 Десислава Сивилова
Редактор и коректор: Венелин Проиков
Художник на корицата: Георги Мерамджиев
Предпечат и печат: Студиото на А
Издател: Студиото на А
България, София 1421
кв. Лозенец, ул. „Червена стена“ №4
тел. +359 2 411 00 02
artline-store.net
artline@artline-comics.net
facebook.com/ArtlineStudios.LTD
ISBN 978-619-193-132-3

СЪДЪРЖАНИЕ

Карта на Деми-монд / 8

Доклад до Висшия съвет / 9

ДЕМИ-МОНД: РОМАНЪТ

Пролог / 13

Част първа
Идва лято / 19

Част втора
Застрашителният дворец / 81

Част трета
Колоната на Лоци / 163

Част четвърта
Битката за Вещерия / 221

Част пета
Сеансът и възкачването на дук Уилям / 251

Част шеста
Бягство от Застрашителния град / 321

Част седма
Победа във Вещерия и ГосподАрие / 365

Част осма

Празникът на жътвата / 443

Епилог 1 / 487

Епилог 2 / 493

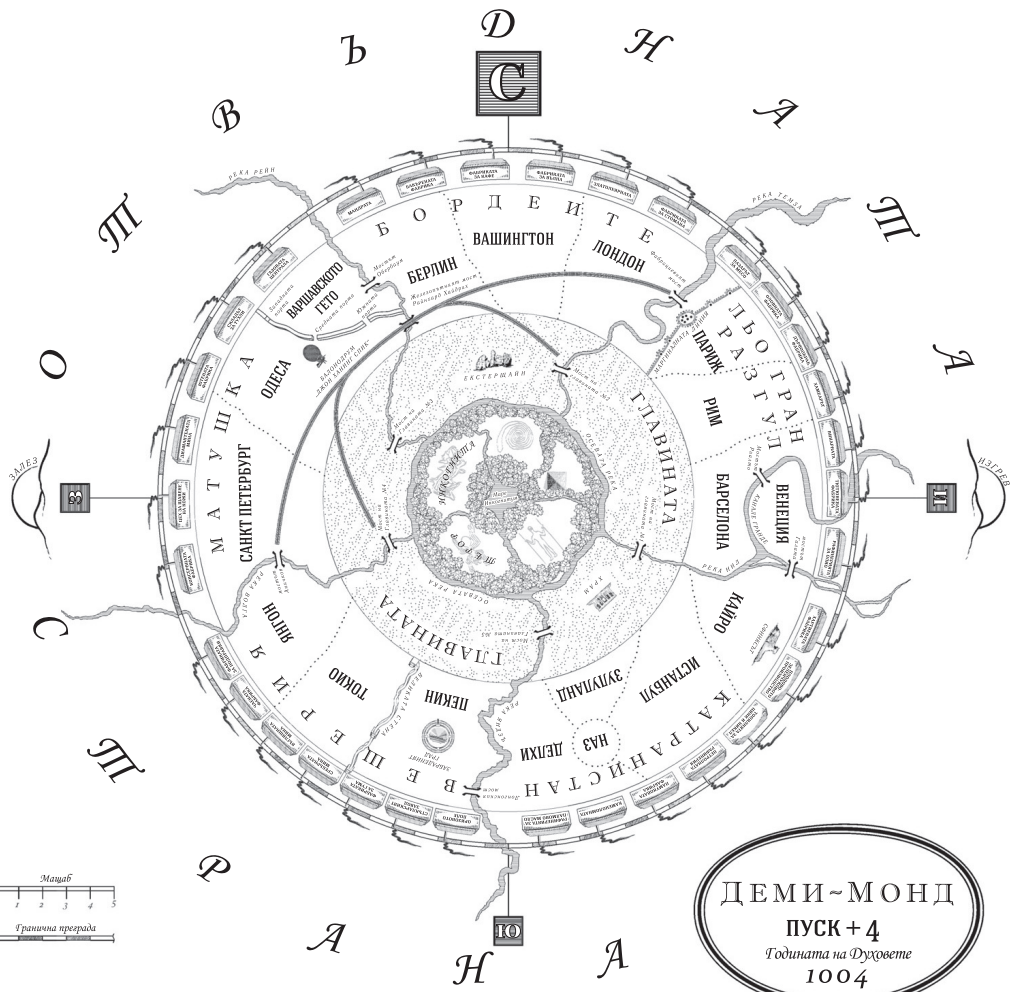
Деми-монд:

Речник на термините и жаргона / 497

Реалният свят:

Речник на термините и жаргона / 522

Приложения / 526

Найният орден

на Григорите

I ноември 2018 г.

Беше ми възложено да опиша настоящите затруднения във връзка с проект „Деми-монд“, както и въздействието, което биха могли да окажат върху развоя на Окончателното решение.

Както е известно на Висшия съвет, с помощта на първия в света квантов компютър АББА, устройство с нечувана процесорна мощност, разработихме Деми-монд — най-сложния виртуален свят, създаван някога. Съзнавайки, че би било изключително трудно да се потули подобно амбициозно начинание — особено предвид факта, че то изисква секретен достъп до ДНК бази данни, — решихме да прикрием действителното предназначение на Деми-монд, като убедим американските военни сили да използват симулацията за обучение на своите новоБорци.

Под този претекст населихме Деми-монд с тридесет милиона дубликати на реални личности — дубъли, — шест милиона от които притежават генетичен код, който ги отличава като прото-Григори. През петте години от началото на проект „Деми-монд“ тези дубъли са подложени на интензивна стимулация, преди всичко по отношение на апетита им за кръв и пребиваването им във високо стресова среда. Последното условие за настъпването на желаната генетична мутация обаче налага да бъдат изложени на каворитна радиация, близка по сила до отделената при падането на метеора през 1975 г., и тъй като се оказва невъзможно исканото количество каворит да бъде произведено в Реалния свят, за постигане на нужния интензитет се наложи този рядък елемент да бъде възпроизведен виртуално в Деми-монд. За тази цел в региона от Деми-монд, известен като Терор Инкогнита, бе изграден

каворитен (или още мантитен, както е познат този елемент в Деми-монд) реактор — Великата пирамида. За нечастие пусковият механизъм, предназначен да задейства този реактор — Колоната на Лоци, беше присвоен от дубъла, познат като Ела Томас.

Ела Томас беше пратена в Деми-монд привидно с цел да изведе Норма Уилямс, дъщерята на президента на САЩ, на свой ред подмамена в Деми-монд, за да бъде предотвратено прекратяването на проекта от страна на американските военни. За да гарантираме неуспеха на спасителната операция, положихме изключителни усилия задачата да бъде възложена на напълно неподходящ кандидат, но със закъснение установихме, че Томас е потомка на Лилит, най-могъщият и опасен враг на Григорите. По време на престоя ѝ в Деми-монд бяха пробудени скритите ѝ заложби на Лилити, и с тяхна помощ тя присвои властта във Венеция, като понастоящем цели съзряването на Венеция и Катранистан (крайно мъжемразкия афро-арабски сектор на Деми-монд); подобен ход заплашва да промени радикално политико-военното статукво в Деми-монд. Още по-лошото е, че именно във Венеция се съхранява Колоната на Лоци, което означава, че колоната е във властта на Ела Томас (или дож Имануал, както е известна в момента) — крайно неприемливо положение.

(Всъщност трябва да се отбележи, че единственото положително следствие от възхода на Ела Томас е прекратяването на отношенията ѝ с дубъла, известен като Ванката Майков, изкусен руски окултист. Майков беше смятан за подривен елемент в Деми-монд, но сега изглежда е бил принуден да избяга в НАЗ, родината на новреите, псевдо-еврейската общност в Деми-монд.)

Тези затруднения се усложняват и от факта, че Норма Уилямс се оказва по-способна, отколкото би могло да се очаква, съдейки по репутацията ѝ в Реалния свят. С помощта и съдействието на Бурлеск Естрада, неморален дребен престъпник, и Одет Арока, агресивна францужойка-дизидентка, тя се зае да пропагандира достойнствата на ненасилието и пасивната съпротива — философия, позната като Нормализъм. Това оказва тревожно въздействие върху

населяващите Деми-монд дубъли, но тъй като сега Уилямс е отвлечена от императрица Ву и отведена във Вещерия (фанатично феминисткия китайско-японски сектор на Деми-монд), можем да се надяваме, че гибелното ѝ влияние ще бъде преустановено.

Накрая съм длъжен да изкажа разочарованието си от Райнхард Хайдрих, Аномалия Предишник (свръх-психопат), внедрен в Деми-монд, за да поеме контрола над света от наше име. Въпреки обещаващото начало (завземането на два от петте сектора в Деми-монд и създаването на англо-руската империя, позната като ГосподАрие, е отличен пример за това), в последно време той е неубедителен. Най-явно това проличава в неуспеха му да мотивира предоставената му група учени да усъвършенстват Епидемичното оръжие, което играе толкова съществена роля за успешното налагане на Окончателното решение. Некомпетентността му се доказва и от начина, по който щурмовците му бяха отблъснати от аристократката бунтарка Трикси Дашуд в Битката за Варшава. След като Дашуд вече е назначена за командир на вечерийската армия, можем само да се надяваме, че Хайдрих ще съумее да я разгроми при предстоящото нашествие на ГосподАрие във Вещерия.

Признавам, че един повърхностен поглед към гореописаното би довел до заключението, че претърпените от Григорите несполуки са многобройни и сериозни, но случаят не е такъв. В Реалния свят е постигнат главоломен напредък. Ализ Хайдрих, дъщерята на Райнхард Хайдрих, зае мястото на Норма Уилямс тук в Реалния свят и учредената от нея организация Фонда/Фести жъне успех след успех, а подготовката на Събора, свикването на всички Фундаменталисти-Фестивалисти и родителите им — индивидите, върху които са базирани прото-Григорианските дубъли — с цел да бъдат генетично препрограмирани, върви по план. А по отношение на ситуацията в Деми-монд Висшият съвет трябва да вземе предвид, че лично ще се намеся в случващото се във виртуалния свят, за да гарантирам, че са предприети нужните мерки за отстраняване на дребните спънки, с които се сблъскахме. При това положение изрично моля Висшия съвет да НЕ счита за необходимо нареждането на Темпорална модулация за

справяне със ситуацията. Както научихме на свой гръб, прецизирането на Темпоралните модуляции е много трудно и е възможно подобен ход да влоши положението, вместо да го подобри.

В заключение, не смятам, че е оказано съществено влияние върху предвидения за налагането на Окончателното решение график, по който напредваме неумолимо към заплануваната крайна дата, 30 април 2019 г.

Оставам Ваш покорен слуга,

Професор Септимус Боул

Пролог

Янгон, Вещерия Деми-монд: 1. ден на лятото 1005 г. ... няколко минути след полунощ

От всички противници на ЕваЦентризма навярно най-упорити и обезпокоителни са Триадините – бунтовническа групировка, която цели свалянето от власт на Нейно небесно величество императрица Ву, изкореняването на Единствената истинска религия, ЕваЦентризма, и възпрепятстването на Девите в Деми-монд да постигнат славното състояние на Блаженство. Триадините се ръководят от Су Сяо-сяо – някогашна куртизанка на радикалния патриархал и враг на всички Деви, свИмператор Цин Шъхуан, нека душата му гори в Хелхайм – побъркана и неуравновесена Дева, неспособна да отхвърли оковите на привидно привлекателната социокултурна женомразка концепция на хетеросексуалния секс. Всички членове на силите за сигурност – ШанБандите – се призовават да положат всички усилия да открият и унищожат Су Сяо-сяо – обявена за обществен враг номер едно във Вещерия – както и нейната зловредна и разрушителна организация.

**- Разпореждане до всички офицери на вещиерийските сили за сигурност, ШанБандите,
подписано от имперски секретар
Скоп Мао Дзедун**

„Решенията на убийство трябва да се запасят с търпение.“
Су Сяо-сяо чакаше.

Безстрастна.

Безшумна.

Неподвижна.

Стоеше безплътна като дим, сляла се с празнотата на нощта.

Всичката ѝ воля беше съсредоточена в усилието да определи точния момент за действие. За да го стори, трябваше да има пълен контрол върху своята Ки, да канализира енергията на Живеца, докато се слее с Нищото. Тя регулира дишането си, както я бяха учили, и забави биенето на биологичния си часовник, за да позволи на *ву вей* – безметежното надеяние на просветената душа – да изпълни съзнанието и тялото ѝ. Усети как се отпуска, когато тялото ѝ си припомни, че колкото повече се напряга човек, толкова повече сам усложнява задачата си.

И както винаги преди битка, тя намери утеха в думите на своя велик учител, Сун Дзъ¹.

„Върховният боец подражава на кобрата и лежи неподвижно, докато дойде време за атака.“

И тя стоеше, обвита от глава до пети в своето плътно прилепнало черно копринено *шиноби шозоку*², невидима в мрака, безразлична към изливащия се отгоре ѝ мусонен порой, откъсната от всичко освен проучването на жертвата си, в очакване амазонката да ѝ обърне гръб. Предпазливостта ѝ беше оправдана – Девата-воин беше опасен противник, висока и силна, изложила арогантно на показ лъскавите си мускули, с къс розов жакет без ръкави, който я отличаваше като воин от Пети амазонски легион – един от най-добрите бойни отряди в цяла Вещерия. Но в тази сила, която превръщаше амазонките в толкова страховити Деви-воини, се криеше и тяхната слабост.

1 Сун Дзъ (544 пр.н.е. - 496 пр.н.е.) – древнокитайски военен стратег и мислител, автор на трактата „Изкуството на войната“. – Б. пр.

2 Шиноби шозоку (яп.) – черното облекло, традиционно свързвано с японските ниндзи. – Б. пр.

„Пази се от високомерието: прекомерната самоувереност прави воина надменен, а надменното отношение към врага е първата стъпка към поражението.“

Амазонката се извърна. Сега беше с гръб към тях.

Това беше моментът. С едно плавно движение Су Сяо-сяо намести черния си шал *тенугуи* така, че да покрива лицето ѝ. Щом излезе от сенките, само очите ѝ се виждаха.

Тя се понесе през мрака като черен призрак, избягвайки оазисите светлина, пръскани от газовите фенери от двете страни на уличката, както и локвите дъждовна вода, осеяли паважа. Знаеше, че трябва да внимава – въпреки че бяха видели само един-единствен постови, можеше да има и други. Скоро щеше да започне война с ГосподАрие и в очакване на нашествието доковете на Янгон се бяха превърнали във военна зона и там гъмжеше от войници денем и нощем, докато Вещерия се подготвяше да отблъсне нападението на господАрийската армия.

Внезапно движение на амазонката накара Су Сяо-сяо да се шмугне в потъналата в мрак безопасна ниша на един вход и да даде знак на своите три *куноичи*¹ да сторят същото. Неподвижни като статуи, те наблюдаваха как амазонката се приближава, разтърсвайки портите на халетата, покрай които минаваше, за да се увери, че са заключени. Доволна, в пълно неведение за очакващата я съдба, тя пое по уличката към мястото, където се криеше смъртта.

Петнадесет метра.

Десет метра.

Пет метра.

Чрез докосване по рамото, Су Сяо-Сяо даде знак на Мочизуки Чийоме², своята заместничка от Триадините, да елиминира амазонката. Ножът на момичето, *танто* с черно острие, се плъзна от ножницата, и за миг късото му стоманено острие засия на лунната светлина. После Мочизуки се спусна напред. Миг по-късно се чу едва доловима въздишка,

1 Куноичи (яп.) – жена-нинджа. – Б. пр.

2 Мочизуки Чийоме – японска феодална благородничка от 16 в., създава група от жени-нинджи в служба на клана Такеда. – Б. пр.

когато тя замахна и *тантото* ѝ прониза гърлото на амазонката, което едновременно я уби и ѝ попречи да извика. Девата-воин се свлече на паважа и Мочизуки завлече отпуснатото ѝ, безжизнено тяло по-навътре в мрака.

„Врагът трябва да се елиминира бързо и безучастно. Силата на Триадините е в ужасяващата изненада.“

Изчакай.

Ослушай се.

Нищо.

Убийството беше преминало незабелязано. Не се чуваха предупредителни викове, не звучаха сигнали за тревога, нищо не показваше, че една душа е преминала в Бездната. Безчувственият свят не подозираше за смъртта на амазонката и кончината ѝ беше съпроводена единствено от далечното боботене на ранното улично движение в района на янгонските докове. Уверена, че вече нищо не препречва пътя им към целта, Су Сяо-сяо подкани бойците си да продължат, и четирите заедно се запромъкнаха към моста Аничков, а дебелиите каучукови подметки на черните им армейски ботуши заглушаваха стъпките им. Докато се прокрадваше напред, Су Сяо-сяо вдигна поглед към луната, за да определи времето. Скоро в Янгон щеше да акостира лодката, която прекарваше Норма Уилямс от бойната джонка, и тогава, за кратко, съдбата на Деми-монд щеше да е в нейни ръце. Скоро тя щеше да реши дали на Деми-монд е отредено да се отдаде на Ин или на Ян, на мрака или на светлината, на спасението или на разрухата, на доброто или на злото. И за един кратък миг тя усети как тази огромна отговорност натежава на стройните ѝ рамене, докато си припомняше думите на епиграмата, с която иДзин беше отговорил на въпроса ѝ дали Норма Уилямс действително е истинският Месия.

Потопът иде,

неудържим.

Да измие раните,

понесени от боеца.

Ала внимавай, водите крепят лодката,

но в гнева си са способни да я потопят.

*Водата дарява живот,
ала често
носи и смърт.*

Да, Потопът – Месията – приближаваше, и идването ѝ предвещаваше Времето на пречистването, но мнозина щяха да се помъчат да ѝ попречат, мнозина щяха да се помъчат да я погубят. Тя беше крехкото цвете, което трябваше да се предпази от ураганните ветрове на омразата и жестоката слана на амбицията. Тази отговорност беше възложила АББА на Су Сяо-сяо – да закриля Месията... а после отново да я изложи на опасност. Парадоксално, но такъв беше Пътят.

На края на уличката тя застина. Виждаше изоставеното хале, където тя и бойците ѝ щяха да изчакат пристигането на Месията. Сега трябваше единствено да пресекат широката и оживена улица Маха Бандула, без да бъдат забелязани – една изпълнена с опасности задача. Макар да минаваше полунощ, янгонските докове гъмжаха от народ; по улицата пуфтяха и бумтяха парни камиони, прекарващи възглица за огромните и страховити бойни джонки, които се поклащаха ниско и мрачно на котвите си; трещяха конски каруци, теглещи артилерийски оръдия, а обкованите им с метал колела ръмжаха и тракаха по паважа, докато си проправяха път към укрепленията по насипите, които се изграждаха припряно по протежение на бреговете на Волга; черноработници-Скопи бутяха ръчни колички, натоварени с каси муниции, а дървените им чехли потракваха при ходенето. Върволица роби, покрити от глава до пети с кал, се влачеха сърдито напред, отправили се сънливо обратно към казармите си след цял ден копаене на окопи. И сред цялото това множество фучаха рикши, превозващи Деви-офицери и гримираните им гейши; криволичеха и лъкатушеха през водовъртежа от превозни средства, изпълващ Маха Бандула.

Но най-опасно за Су Сяо-сяо и нейните куноичи беше вездесъщото присъствие на стотици и стотици Деви-воини в розови жакети, които маршируваха, за да заемат позиции в укрепените сгради, по насипите и до вече пълните с вода

окопи, готови да отблъснат очакваното настъпление на господАрийската армия.

Тя си пое дълбоко въздух и си напомни, че в полунощ малцина са напълно будни – съзнанието на повечето е замъглено от умора или Отвара, – а после се измъкна от сенките и се втурна възможно най-бързо през улицата. По милостта на АББА, тя и бойците ѝ достигнаха мрака от другата страна незабелязани и необезпокоявани. Там се настаниха в халето и зачакаха. Но дори докато сваляше своята пушка М4 и проверяваше пълнителя, Су Сяо-сяо не спря да се озърта; очите ѝ постоянно се стрелкаха напред-назад, прочуввайки нощта за опасности.

„Върховният боец винаги очаква неочакваното.“

А после го убива...

Част първа

ИДВА ЛЯТО

Дизайнер: Розинин Нобел, Виси моделер в модна къща „Уърт“; заимствано от „Плътонистки модни тенденции“ в сп. „Модни сезони“, лято 1003 г.

Живот-в-норма е ФундаМентФашисткия режим на хранене и начин на живот, замислен да премахне токсините от тялото и така да пречисти Кристализирания астрален етер. Затова облеклото е скромно и покрива изцяло тялото, като цели да прикрие, обуздае и потисне инстинктивната похотлива природа на мъжете и (преди всичко) на жените.

Ню Йорк
Реалният свят: 29 октомври 2018 г.

Макар да се възхищавам на приноса на Фундаменталистите-Фестивалисти – или, както са по-известни, Фонда/Фести – за намаляване на ширещите се сред американските тийнейджъри наркотични зависимости, не крия дълбоките си подозрения по отношение както на организацията, така и на методите ѝ. Безспорно ИзправноМетърът на Фонда/Фести постигна чудодейни резултати, избавяйки пристрастените от техните зависимости, но остава въпросът: какво още се изменя при свързването на ИзправноМетъра с мозъка на пристрастения? Безспорно Норма Уилямс е убедителна в твърденията си, че била „вдъхновена от Бога“, но каква е крайната ѝ цел? Безспорно ПараДайм КиберРисърч проявява щедрост, като се наема да спонсорира делото на Фонда/Фести, но дали благотворителността им е напълно безкористна? Докато тези въпроси не получат задоволителни отговори, не би могло да се каже дали Фонда/Фести имат облагородяващо или покваряващо влияние. Но ще ви кажа една тайна: бих се обзаложила, че е по-скоро второто.

**- „Фундаментално не-фестивално: Проучване на съмнителния свят на Фунда/Фести“ –
Одет Арока, нюйоркски Поли-вестник**

Оди нямаше представа колко души се опитват да влязат в Плаза, за да чуят речта на Норма Уилямс тази вечер, но бяха много. Десетки хиляди всъщност, и тъй като Фунда/Фести изглеждаха решени да запишат името на всеки, пожелал да присъства на веселбата, пред входа на залата се беше образувало стълпотворение с исполински размери. Но най-накрая, след премерената намеса на лактите и ботушите си, Оди съумя да се провре през мелето и да се добере до началото на опашката. Там я очакваха редица доброволци от Фунда/Фести, седнали на дълга маса и, доколкото успя да прецени в бъркотията, заети да сканират и запамятват в Поли-устройство отличителните знаци на всички желаещи да присъстват – чиповете за самоличност, които удостоверяваха, че си пълноправен гражданин на САЩ.

Тя едва не се отказа. Инстинктите я предупреждаваха да не позволява да разчетат чипа ѝ; правителството знаеше достатъчно за нея и без доброволно да им предоставя информация.

Но докато стоеше и се чудеше как да избегне скенера, потокът от хора зад нея се люшна напред и тя се оказа притисната към масата и втречена във физиономията на мъж с твърде много пъпки и твърде малко коса. Имаше си обаче значка с валкнут, която го отличаваше като член на Фунда/Фести... и високомерие в излишък.

– Имаш ли покана? – викна ѝ доброволецът. Глъчката на тълпата беше оглушителна.

– Не, мислех, че всички са добре дошли.

– Така е. Обаче надойдоха толкова хора, че не можем да ги пуснем всичките. Противопожарна безопасност. Тъй че ако си без покана, оставаш отвън.

Оди не беше в настроение да я отпращат – Норма Уилямс и нейните Фунда/Фести обещаваха да се превърнат в сензация и тя беше решена това да е нейната сензация.